

Kirkastussunnuntai 30.7.2017

Evankeliumiteksti Mark. 9: 2 – 8

Kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen ja vei heidät korkealle vuorelle yksinäisyyteen, pois toisten luota. Siellä hänen ulkomuotonsa muuttui heidän nähtensä ja hänen vaatteensa alkoivat hohtaa niin kirkkaan valkoisina, ettei kukaan vaateenvalkaisija maan päällä voi sellaista saada aikaan.

Sitten heille ilmestyi Elia ja hänen kanssaan Mooses, ja nämä keskustelivat Jeesuksen kanssa. Pietari puuttui puheeseen ja sanoi Jeesukselle: ”Rabbi, on hyvä, että me olemme täällä. Me teemme kolme majaa: sinulle ja Moosekselle ja Elialle.” Hän ei näet tiennyt mitä sanoa, sillä he olivat kovin peloissaan.

Samassa tuli pilvi, joka peitti heidät varjoonsa, ja pilvestä kuului ääni: ”Tämä on minun rakas Poikani, kuulkaa häntä!” Ja yhtäkkiä, kun he katsahivat ympärilleen, he eivät enää nähneet siellä ketään muuta kuin Jeesuksen yksin.

Saarna

Kolme valittua opetuslasta ja Jeesus – neljän hengen hiljaisuuden retriitti. Korkealla vuorella, rukoushiljaisuudessa, yksinäisyydessä yhdessä.

Korkea vuori ja yksinäisyys ovat jumalallisen ilmoituksen paikka. Jeesus pysähtyy matkalla Golgatalle, matkalla kohti kärsimystä ja kuolemaa. Jumala vahvistaa sen, minkä hän on jo Jeesuksen kasteessa ilmoittanut: ”Tämä on minun rakas Poikani.” Paikalla ovat myös Mooses ja Elia, lain ja profeettojen edustajat.

Pietari, Jaakob ja Johannes saavat katsella hetken taivaallista kirkkautta. He näkevät välähdyksen taivaasta. Heidän silmiensä eteen avautuu kuva siitä, mitä kohti me olemme lopulta matkalla. Kokemus on häkellyttävä, pelottava. Jotain sanoakseen Pietari ehdottaa majojen rakentamista. Mutta kirkastusvuorelle ei ole tarkoitus jäädä. On aika laskeutua alas vuorelta ja jatkaa matkaa kohti Golgatan kukkulaa.

Pietari, Jaakob ja Johannes ymmärtävät kirkastusvuoren tapahtumat vasta Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen. He ymmärtävät, että Jeesuksessa täyttyvät Vanhan testamentin laki ja profeettojen ennustukset. Jeesuksessa Vanhan testamentin lupaukset käyvät toteen. He ymmärtävät, että historiallinen Jeesus ja ylösnoussut, taivaaseen astunut Kristus ovat yksi ja sama Jumalan Poika. He ymmärtävät, että Jumalan suunnitelmassa toteutuu täydellisesti kaikkensa uhraava rakkaus. Tätä sanomaa he julistavat alkuseurakunnalle, omakohtaisen kokemuksen rohkaisemina.

Missä on meidän kirkastusvuoremme? Tai edes pieni kumpare, jolle kiivetä ja kokea Jumalan läsnäoloa. Ja kokemuksen rohkaisemana vahvistua uskossa.

Minä janoan pyhän kosketusta. Sitä, että saisin levätä uskossa ja kokea Jumalan erityistä läsnäoloa. Tiedän, että uskoa ei rakenneta tunteiden varaan. Mutta silti. Kaipaen sitä, että saan haistaa, maistaa, tuntea, nähdä, kuulla Jumalan rakkautta.

Mistä etsiä? Profeetta Elia etsi Jumalaa vuorelta. Ohi menivät mahtava tuuli, maanjäristys ja tuli, mutta Jumala ei ollut niissä. Saapui hiljaisuus. Elia peitti kasvonsa viittaan. Jumala oli tullut. Jeesus johdatti Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen yksinäisyyteen, hiljaisuuteen.

Kiireen ja metelin keskellä kadotan nopeasti sekä itseni että Jumalan. Aina ei ole mahdollista vetäytyä hiljaisuuden retriittiin, mutta uskon että Jumala on silti lähellä. Kunpa vain havahtuisin sen

huomaamaan. Siksi ajattelin kokeilla Karirannan Kaisan ja Heinimäen Jaakon ”Tapakristityn tyylikirjan” ohjetta rakentaa sisäistä vaellusteltoa:

”Kun heräät aamulla, laita torkkuajastin päälle, mutta älä nukahda enää. Tunnustele oloasi siinä sängyssä. Ehkä peiton alla on aika lämpöinen olo. Saattaa tuntua vähän uniselta. Kasvojen iholla ilma on varmaan viileämpää kuin peiton alla. Huomioi mahdollisimman monta aistimusta ja sano itsellesi: tältä tuntuu, kun Jumala on lähellä.

Kun jatkat matkaasi päivän askareisiin, pysäytä ajatuksesi muutamassa muussakin hetkessä. Asemalaiturin aamuruuhkassa, kiireen nakuttaessa takaraivossa. Lounasta syödessä. Perheen, ystävien tai yksinäisyyden keskellä. Aisti tuntemuksesi, katso ympärillesi, kuule äänet ja sano itsellesi: tältä tuntuu, kun Jumala on lähellä.

... Jumala on lähellä, hän on kokonaan rakkautta täynnä, hän välittää lämpimällä tavalla sinusta ja elämästäsi, eikä hän etsi sinusta vikoja.

Sisäinen pyhä paikka rakentuu jokaisesta kerrasta, jonka käytät tähän harjoitukseen. Yritä muistaa harjoitus erilaisissa tilanteissa. Kun riitelet ja olet tulisesti vihastunut, tunnustele oloasi ja noteeraa: tältä tuntuu, kun Jumala on lähellä ja välittä. Kun olet keskellä menetyksen surua, pysähdy tunnustelemaan. Tältä tuntuu, kun Jumala on lähellä.” (s. 192 – 193)

Tämä voisi olla yksi keino havahtua huomaamaan, että pyhä koskettaa arjessakin. Jumala on lähellä. Levähtää hetki. Ja sitten jatkaa matkaa.

Opetuslapset jatkavat matkaa Jeesuksen seurassa. Kuuntelevat hänen opetustaan, ruokailevat hänen kanssaan, ovat häntä lähellä. Messu on paikka, jossa voin kokea jotain samaa. Olla lähellä Jeesusta, kuulla hänen opetustaan ja ehtoollispöydässä aterioida hänen kanssaan. Rohkaistua uskossa ja uutta voimaa saaneena jatkaa matkaa armon varassa, lopullisena päämääränä taivas.